

Satanscultus vernietigt levens

De strijd om de redding van slachtoffers van ritueel misbruik

Peter de Bruijne

Nu ze ruim elf jaar betrokken is bij de begeleiding van slachtoffers van ritueel misbruik, vindt psychologe Carla Hamoen dat het maar eens in de openbaarheid moet komen. Te veel mensen worden in de val gelokt, heel vaak gaat het van generatie op generatie. Maar ook de groeiende belangstelling voor het occulte zet de deur open voor rituele inwijdingen in

geheime genootschappen, die uiteindelijk kunnen leiden tot satanisme en de verschrikkelijkste vormen van misbruik, van martelingen tot rituele moord.

Carla is een moedige jonge vrouw die aantoonde dat menselijke kracht en kennis onvoldoende zijn voor een christen die gehoorzaam wil zijn aan de opdracht van Jezus.

Carla studeerde af in het vak ontwikkelingspsychologie op het onderwerp 'traumatische ervaringen'. Lang vóór haar studie ging haar interesse al uit naar mensen met psychische en geestelijke problemen. Ze verslond in haar tienerjaren boeken als 'Sybil' - een vrouw met zestien persoonlijkheden - en levensverhalen van mensen die tot geloof kwamen vanuit het satanisme. Ze kreeg steeds meer belangstelling voor hulpverlening aan gebroken mensen. Een keuze voor de studie psychologie lag dus voor de hand. Helaas ont-

kent de wetenschap nog steeds het bestaan van hogere machten en een geestelijke wereld. Dus toen Carla via het christelijke gemeentepastoraat in aanraking kwam met iemand die ritueel misbruikt was, moest ze het meeste zelf ontdekken. In de afgelopen elf jaar heeft ze veel meer slachtoffers van ritueel misbruik ontmoet. Een wereld vol duistere geheimen ontvouwde zich voor haar; de psychologie mag dan de oorzaak ontkennen, er zijn natuurlijk wel goede behandelmethodes voor de gevolgen van ritueel misbruik, zoals DIS (dissociatieve identiteitsstoornis) waaraan bijna alle slachtoffers van ritueel misbruik lijden.

Alsof het niet bestaat

Carla vertelt dat het taboe niet alleen onder psychologen heerst als het om ritueel misbruik gaat: 'Ook justitie doet net alsof het niet bestaat. Ik geef toe, het valt ook moeilijk te bewijzen. Toch betwijfel ik of er bij justitie geen bewijzen bekend zijn van ritueel misbruik. Het is toch vreemd dat er mensen zomaar verdwijnen, en dat er mensen op de meest gruwelijke wijze worden vermoord.'

En als een slachtoffer bij hoge uitzondering zijn of haar verhaal vertelt, dan is dat voor justitie onvoldoende, want naar aanleiding van het getuigenis van één persoon over een mystieke gebeurtenis die niet is na te trekken, gaat geen enkele officier van justitie tot actie over. En denk maar niet dat iemand iets zal loslaten uit de kringen van satanisten. Sommige overlevenden van ritueel misbruik vertellen dat er zelfs mensen van justitie betrokken zijn bij de rituelen of bij occulte seances. Kom dan maar eens met bewijzen of een onafhankelijk onderzoek! Het probleem van iedere sekte is dat er zo veel druk wordt uitgeoefend op de slachtoffers dat het geheim zorgvuldig bewaard blijft.'

Wanneer wordt een slachtoffer zo betrouwbaar dat je de verhalen kunt

geloven? Wanneer houden fantasieën op en komt het ware verhaal boven tafel?

'Dat is voor mij niet echt een vraag. Ik zie overlevenden als ooggetuigen van hun eigen leed en dat van anderen. Als je iemand hebt met een dissociatieve identiteitsstoornis (DIS), dan is de hoofdpersoon vaak geheel of gedeeltelijk door de deelpersoonlijkheden afgeschermd van de zeer traumatische herinneringen, en weet dus in eerste instantie juist niet wat er is gebeurd. Daar kan hij of zij dan ook niets over vertellen. DIS is een van God gegeven overlevingsmechanisme dat ervoor zorgt dat je niet voortdurend met de verschrikkelijkste herinneringen hoeft te leven, want ik denk dat de slachtoffers van ritueel misbruik dat niet zouden overleven, en dat bedoel ik letterlijk.'

Als hulpverlener moet je die dissociatieve stoornis dan ook nooit negatief benaderen. Die andere persoonlijkheden (alters) hebben de dingen wel degelijk in het geheugen vastgelegd. En als je het vertrouwen van de deelpersoonlijkheid wint, komt er een zeer duidelijk en samenhangend verhaal boven tafel, dat zo verschrikkelijk is dat je het beter niet in Opwekking kunt publiceren. Hun pijn is hierbij heel duidelijk zichtbaar. Soms weet de hoofdpersoon zich nog wel bepaalde dingen te herinneren, zoals bijvoorbeeld misbruik door een broer of oom, maar de herinneringen aan ritueel misbruik blijven verborgen. In een begeleidingsproces van jaren gaat het erom dat je de diverse delen van de persoon de gelegenheid geeft om in veiligheid hun herinneringen te delen, hen met elkaar en met de hoofdpersoon in contact te brengen, en dat er uiteindelijk in het herstelproces zo mogelijk één 'geheelde' persoon overblijft die de pijn en de verschrikkelijke herinneringen een plaats heeft weten te geven. En dat is natuurlijk alleen maar mogelijk als je de ellende hebt kunnen delen met iemand die het kon verzachten en genezen. En die persoon is Jezus.

Christus. Dat klinkt niet wetenschappelijk, maar feit is dat alleen Hij de pijn heeft kunnen verzachten bij verschillende mensen die ik persoonlijk ken.'

Hoe kom je in gesprek met deelpersoonlijkheden?

'Dat gebeurt altijd op vrijwillige basis. Ik nodig ze uit, maar ik roep nooit een 'alter'. Dat is namelijk wat tijdens satanische rituelen gebeurt. Daar worden bewust 'alters' gecreëerd om ze later weer te voorschijn te roepen en commando's te geven om opdrachten uit te voeren. Als ik 'alters' zou roepen zonder dat ze zelf aangegeven hebben dat ze dat willen, zou het ze al gauw een onveilig gevoel geven. En dan is het vertrouwen weg. Maar in de christelijke pastorale zorg is geen enkele dwang of pressie. Alleen in vertrouwen en liefde komt iemand met zijn of haar verhaal. En dan nog bij stukjes en beetjes, omdat het te moeilijk en te verschrikkelijk is om het in één keer te vertellen. Het gesprek met 'alters' gaat dan vaak gelijk op met het ontdekken van de waarheid door de hoofdpersoon. Het is overigens niet nodig dat alle deelpersonen altijd met me praten. Er is vrijheid, dat is het grondprincipe van de hulpverlening aan degenen die ritueel misbruikt zijn.

Er kunnen heel veel 'alters' zijn, ik tel ze niet, maar de overlevende weet vaak op een gegeven moment zelf wel hoeveel deelpersoonlijkheden er zijn. Het zijn als het ware kleine stukjes afgesplitst bewustzijn die zich ontwikkeld hebben tot een eigen deelpersoonlijkheid. Overlevenden van ritueel misbruik hebben vaak zoveel traumatische ervaringen meegemaakt, dat ze evenzo veel 'alters' hebben ontwikkeld. In de satanische en occulte sektes worden deelpersoonlijkheden gecreëerd om hun werk te doen. Maar ik laat ze juist vrij en doe bewust niets om ze naar buiten te roepen. Ik geloof in de vrijheid die Jezus ze wil laten ervaren, dat ze zelf mogen kiezen, en dat ze niet gedwongen worden.'

Kun je iets meer vertellen over wat er dan gebeurt in die sektes?

'Er is heel vaak seksueel misbruik in groepsverband, het slachtoffer wordt gemarteld, met de dood bedreigd, ze zien anderen op gruwelijke wijze gedood worden, er zijn satanische rituelen die zo levensbedreigend en chokerend zijn dat het voor een normaal

mens niet te dragen is. En zo wordt heel bewust gewerkt aan de fragmentatie van de slachtoffers, die zelf vaak ook gedwongen worden tot meedoen met bepaalde rituelen. De schuld hiervoor wordt dan vervolgens ook weer bij de slachtoffers gelegd. Dat werkt zeer ondermijnend. Er vindt ook programmering plaats. Veel slachtoffers weten niet eens dat ze geprogrammeerd zijn. Ze merken bijvoorbeeld alleen een oncontroleerbaar gedrag, bijvoorbeeld automutilatie (jezelf verminken of pijn doen). Vaak is dat het gevolg van een programma dat in het onderbewustzijn is vastgelegd door de daders. Zo'n programma kan bijvoorbeeld zijn dat zodra een slachtoffer zich iets gaat herinneren van de rituelen die hebben plaatsgevonden, hij of zij zichzelf iets moet aandoen. In een evenwichtige therapie is die programmering goed te doorbreken als je eenmaal ontdekt hebt waar de oorsprong ligt. Toch ben ik nooit zo op zoek naar dit soort dingen. Ik ben me ervan bewust, maar ik vertrouw erop dat het vanzelf duidelijk wordt als het nodig is. Het belangrijkste is dat je de mensen leert dat ze zelf mogen kiezen en nadenken. Dat zijn ze immers in die sekte nooit gewend geweest. Vanaf hun geboorte hebben ze altijd precies moeten doen wat er werd gezegd. Iedere keuze was onmogelijk. Je kunt nergens 'Nee' tegen zeggen. Simpel gezegd: zo'n sekte wil totale controle over jou als slachtoffer. Dit heeft zo'n verlamdend effect, dat het slachtoffer niet meer in staat is om zelf te kiezen. De enige keuze die binnen de sekte mogelijk was, was de keuze tussen twee kwaden. Die mensen leven letterlijk in een gevangenis waaruit alleen bevrijding mogelijk is met hulp van buitenaf of beter gezegd: van boven.'

- Alleen in
- vertrouwen en
- liefde komt
- iemand met zijn
- of haar verhaal.
- En dan nog bij
- stukjes en beetjes,
- omdat het te
- moeilijk en te
- verschrikkelijk is
- om het in één keer
- te vertellen.

Foto: Jo Aerts

Wat beweegt de daders om dit te doen, behalve de duivel? Zijn ze allemaal slachtoffer, of zijn er ook daders die koel en berekenend te werk gaan?

'Natuurlijk is het de duivel die erachter zit. In dat opzicht zijn ze allemaal slachtoffer. Toch denk ik dat er wel degelijk mensen zijn die bewust voor het kwaad hebben gekozen. De kwade genius die, onder invloed van satan, macht wil uitoefenen op weerloze mensen. Die weerlozen zijn de mensen die al vanaf hun eerste levensadem aan satan werden toegewijd, meegenomen naar een sekte door familie, en de

kwetsbaren die via drugs, prostitutie, hekserij of door nieuwsgierigheid bij de beweging betrokken raakten, zonder te weten waarin ze terecht zouden komen. Zij worden gedwongen om mee te doen en van slachtoffers tot daders gemaakt, want als je medeplichtig wordt, kun je immers niet meer vluchten. Voor je eigen gevoel heb je dan net zoveel kwaad gedaan als de anderen. Ik kijk daar zelf heel anders

Foto: Dr. Aern

tegenaan. Mensen die via de waanzin van martelingen, doodsb bedreigingen, helse pijnen enz. gedwongen werden om mee te doen, noem ik geen daders, maar slachtoffers. En degenen die het na kunnen vertellen, noem ik overlevenden.

De echte daders zijn uiterst berekenend en bedienen zich van mensen die met opzet gefragmenteerd worden (*fragmenteren is het door middel van traumatische ervaringen creëren van deelpersoonlijkheden, red.*) om ze later makkelijker te kunnen inzetten voor hun duistere praktijken. Het is bijna niet voor te stellen dat de wil van mensen zo systematisch gebroken kan worden. Dat is ook vaak de enorme schok als een slachtoffer na jaren therapie eindelijk ontdekt hoe geslepen en berekenend

de hogere leiders van de sekte te werk zijn gegaan. Het waren geen mislukte experimenten of toevalligheden, nee, het was een systematisch plan om de wil van de slachtoffers te breken en ze te misbruiken voor hun eigen doel. De slachtoffers van satanische rituelen zijn nauwelijks in staat om een normaal leven te leiden. Ze leven in voortdurende angst en weten nooit wanneer ze weer worden opgeroepen en wanneer er weer een sessie van pijniging of diepe ellende komt. Voor deze mensen is het leven een hel, waaruit ze het liefst zouden willen wegvlugten, maar waarheen?

Wat kunnen christenen doen?

'Christenen zouden hun ogen moeten openen voor het verschrikkelijke lot van de slachtoffers van ritueel misbruik en niet langer hun kop in het zand moeten steken door te denken dat het niet bestaat. Volgens mij komt deze ontkenning vaak voort uit angst, maar zijn wij niet juist kinderen van de Allersterkste? Als slachtoffers niet bij ons terecht kunnen, bij wie dan wel? Niet iedereen is geroepen om daadwerkelijk te helpen, maar je kunt er wel voor bidden en als pastoraal werker kun je erover lezen, erop bedacht zijn en eventueel doorverwijzen als je zelf niet het inzicht en de ervaring hebt. Ik zeg niet dat achter iedere boom een demon zit; ook niet dat je extra aandacht aan het kwaad en aan de duivel moet schenken. Nee, we moeten ons richten op Jezus en ons op een gezonde manier bewust zijn van het kwaad en de dreiging om ons heen.

Christenen hoeven sowieso niet bang te zijn. Jezus is niet 'vele malen sterker', dat is een vreselijke onderschatting. Hij is de Heer der heren, de Zoon van God de Schepper, en geen engel zal het wagen om Hem uit te dagen, en zeker geen 'gevalen engel' zoals satan. De strijd gaat om zielen, om mensen zoals wij, maar dan met een gebroken wil. En omdat die wil gebroken is, kennen ze de mogelijkheid niet om voor Jezus te kiezen. Dat is het hoofddoel van satan en van satanische rituelen. Het is onze opdracht en onze missie in deze wereld om mensen bij Jezus te brengen! Nogmaals, niet iedere christen kan deze mensen pastoraal of professioneel begeleiden en geen mens kan ze uit de klauwen van satan bevrijden. Jezus is de enige die dat kan. En als Hij ons opdraagt om mensen te

bevrijden van satans juk, dan hoeven we niet bang te zijn, maar kunnen we gehoorzamen omdat Hij bij ons is.'

Je hebt als christen je eigen bekering meegemaakt en ook anderen tot geloof zien komen, maar om te zien dat mensen uit de duisternis worden bevrijd, lijkt me toch wel heel bijzonder. Hoe ervaar je dat zelf?

'Dat is inderdaad een van de dingen die mij het meest ontroeren. Natuurlijk word ik ook diep geraakt als ik weer hoor over de pijn en het verdriet waar deze mensen doorheen zijn gegaan. Maar als ik zo iemand zie opbloeien in de nabijheid van Jezus, dan blijf ik mijn emoties soms ook niet meer de baas.

Als ze beseffen dat Jezus niet wilde dat hen is overkomen, en dat Hij er evenveel verdriet van had, dan is dat een openbaring. Een werk van de Heilige Geest dat niemand kan forceren of bewerken. Het is prachtig om te zien hoe krachtig de Heilige Geest is in het zegenen en bevrijden van mensen die hun hele leven werden geknecht door satan. Dat is ook geen psychologie, maar een soeverein werk van God dat ook effect heeft op de psyche. Het enige wat je als psycholoog op zo'n moment kunt doen, is een veilige plek aanbieden waar dit genezingsproces kan plaatsvinden. Mensen helpen om in hun eigen tempo Jezus te leren kennen en vooral te ontdekken dat ze door Hem geliefd zijn.'

'Eigen tempo', dat is niet echt een begrip in christelijk pastoraat. Mensen worden na een paar jaar pastoraat toch wel een beetje lastig gevonden. En hier praat je over jarenlange therapie en begeleiding.

'Ja, daar raak je wel iets. Ik merk dat christenen niet echt lang naast iemand kunnen blijven staan. We zijn soms wel een beetje te veel resultaatgericht. Het moet toch een keertje aanslaan, en liefst zichtbaar. Je investeert zoveel tijd, waar is het resultaat?

Het wordt vaak op een zogenaamd geestelijke manier opgelost. Er moet maar eens een bevrijdings sessie komen, dat zal een hoop uitmaken. En dat klopt, bevrijding is een onderdeel van pastoraat. Maar het is zeker niet de hele oplossing. Het is van wezenlijk belang dat een christen ook bereid is om langere tijd naast iemand te blijven staan in de verwerking van verdriet en

DE PASTORAAT

pijn. Dat is ook het volgen van Jezus. Want bij Hem hoeft je verdriet niet direct weg te zijn. Het verschil is dat Jezus je verdriet bespreekbaar maakt en dat Hij naast je staat in de verwerking ervan. Dat voorbeeld zullen wij moeten navolgen als we werkelijk uit zijn op herstel. Ook littekens blijven vaak bestaan in iemands leven. En die hoeft je niet te verbergen bij Jezus, dus waarom wel in de gemeente?

We moeten beseffen dat wij helemaal niets kunnen genezen of herstellen in een mensenleven. Alleen God kan dat. Wat we wel kunnen, is gewoon naast iemand blijven staan. Laten we dat dan ook doen. Daarin onderscheidt een christen zich naar mijn mening. Engelengeduld noemen ze dat. Op die manier kun je iets laten zien van de liefde van Jezus. Dan zul je vroeg of laat zien dat een deel van de pijn wordt weggenomen. Maar als een jonge vrouw haar kind heeft verloren binnen de satanscultus omdat het geofferd is, dan zal de pijn altijd blijven. Dat kind komt nooit meer terug.'

We zijn ook goed in methodes. Heb jij zo iets als een methode?

'Er is geen standaardmanier om mensen te helpen. Je kunt niet zeggen dat mensen die ritueel misbruikt zijn, eerst een bevrijdingsgebed nodig hebben om daarna begeleid te worden. Het kan ook andersom, of het gebeurt dat door de ontmoeting met Jezus tijdens de vele gesprekken het licht aangaat en de duisternis vanzelf verdwijnt. Mensen die hulp zoeken, hebben al een keuze gemaakt voor het licht. En dat maakt zo'n verschil. Als er dan een demonische overheersing blijkt, willen ze daar heel graag van af. Bevrijding is dan geen eindeloos gevecht, want doordat de persoon verlangt naar meer van Jezus, is er geen grond voor de boze om nog langer te blijven. Sowieso geloof ik niet in het recht van satan op

deze mensen.

Ik vind het heel mooi dat wanneer je dingen aan het licht brengt, satan zijn grip verliest. Daarom is het zo belangrijk dat deze mensen hun verhaal kunnen vertellen. Want deze dingen vonden plaats in de duisternis en waren bedoeld om altijd geheim te blijven, in het donker. En nu komen ze aan het licht. Ik zeg wel eens: "Elke keer als je iets vertelt, gaat er een lampje aan." Soms zijn de demonen met stille trom vertrokken voordat je het in de gaten hebt. En soms moet je er wel voor bidden. Ik probeer wat dat betreft heel goed naar de Heilige Geest te luisteren. Hij is aan het werk in die persoon. En Hij weet of er nog demonen zijn. Daarom ben ik er altijd heel rustig over, want alles zal openbaar worden. Hoe lang het ook duurt, en hoe zeer het ook doet.

Methodes kunnen leiden tot versterking en vooroordelen. Bijvoorbeeld hoe een mens zich zou moeten gedragen. En dan zetten we meestal onszelf ten voorbeeld. Ik weet niet of overlevenden van ritueel misbruik ooit zullen worden als iemand die een gelukkige jeugd heeft gehad. Maar dat is niet het belangrijkste. God kan alles herstellen, maar ieder mens blijft zijn eigen geschiedenis met zich meedragen. Het grote verschil is dat je er niet meer onder gebukt hoeft te gaan.'

Wat heeft de 'gewone christen' zonder psychologische studie of pastorale opleiding deze mensen te bieden?

'Heel veel. Allereerst kun je het normale christelijke leven laten zien van iemand die God liefheeft boven alles en zijn naaste als zichzelf. Mensen die door ritueel misbruik getraumatiseerd zijn, hebben het vaak heel moeilijk in de kerk. Er zijn heel veel kerkelijke gebruiken die ook in het satanisme worden gebruikt, maar dan op een manier die mensen kapot maakt. Het is

heel moeilijk voor een slachtoffer om die dingen uit elkaar te houden. Als het bijvoorbeeld over de kruisiging gaat, dan komt plotseling die herinnering weer boven van de kruisigingen die ze daar letterlijk hebben meegeemaakt in rituelen, maar dan met slachtoffers. Het hele paasverhaal wordt wel eens nagespeeld, maar dan om het bespottelijk te maken. Komt zo iemand in de kerk, dan wordt hij of zij overspoeld door een golf van herinneringen die paniek veroorzaken. Ik denk dus dat een slachtoffer van ritueel misbruik voortdurend iemand nodig heeft die begrip heeft voor de situatie. De gemeente moet een veilige plek zijn en als er een confrontatie plaatsvindt, zal de gemeente er ook moeten zijn om te troosten en de liefde van Jezus te tonen. Ik denk dat de gemeente dan pas echt een plaats van heling is.'

Fragile Wing

De praktijk van Carla Hamoen heet 'Fragile Wing' (kwetsbare vleugel). Over het ontstaan van deze naam zegt Carla: 'Die naam ontstond nadat ik een vlinder op het fietspad had zien liggen die niet meer kon vliegen. Ik heb hem toen meegenomen en op een schotelletje met suikerwater neergezet in mijn slaapkamer. Toen ik de volgende morgen wakker werd, fladderde de vlinder door mijn kamer en heb ik hem vrijgelaten. Ik zag meteen de symbolische betekenis van dat moment. Dat is immers wat nodig is: een plek bieden aan mensen die niet meer op eigen wieken kunnen vliegen omdat ze totaal kapot zijn gemaakt. Ze leven met de dood, maar ik wil er alles aan doen om ze het uitzicht op een nieuw leven te geven. Een leven met God, waarin ze mogen uitvliegen in vrijheid en waarin ze zelf mogen kiezen. Vrije mensen die diep overtuigd zijn van het feit dat ze een geliefd kind van de hemelse Vader zijn.'

● *Wilt u meer weten over Fragile Wing, wilt u (eventueel anoniem) uw verdriet kwijt op de website of meehelpten door uw gebed of gaven, ga dan naar www.fragilewing.com.*

● *Foto's op deze pagina: Carla Hamoen*